

ници, като Norddeutsche Allgemeine Zeitung, National Zeitung, Die Post и др. за да имъ прѣпоръчимъ българското дѣло, а на д-ръ Abel, по нѣмане врѣме, съобщихме писмено за прииането ни и отъ князь Бисмарка и му благодарихме за неговитѣ му къмъ насъ услуги. Слѣдъ това ние счетохме за длъжностъ да идемъ да посѣтимъ и английския посланикъ, за когото имахме и писмо отъ Lady Russel, но, като не го намѣрихме, ние оставихме дома му това писмо съ визитнитѣ си карти. Още сжщата вечеръ посланикътъ ни повърна своята визитна карта съ едно писъмце, за което нѣма, вѣрвамъ, да ми се вмѣни въ грѣхъ, ако го прѣдамъ тука въ български прѣводъ:

„Британско посолство, Берлинъ.

Понедѣльникъ, 18 декемврия 1876 г.

„Лордъ Одо Рюсселъ прѣдставя своитѣ комплименти на г. г. Д. Цанковъ и Марко Д. Балабановъ и имъ благодари за писмото отъ леди Рюсселъ, което сж имали добрината да му донесатъ отъ Лондонъ. Лордъ О. Рюсселъ скърби много, за дѣто не билъ у дома си, когато г. г. Цанковъ и Балабановъ му направили честята да заминатъ при него, но той се надѣе, че тѣ ще иматъ добрината да го увѣдомятъ кога се върнатъ въ Берлинъ за да може да ги види и благодари лично, понеже тѣ трѣгвали още тая вечеръ“.

И наистина още тази вечеръ часа на 10 и 45 минути ние трѣгнахме за къмъ Русия.

* *
* *

На пжть отъ Берлинъ къмъ Русия.

Унесени като отъ крилати надежди за близкото пд-честито бждеще на България и полупрѣдадени на